

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Plzni rozhodl v senátě složeném z předsedy senátu Mgr. Alexandra Krysla a soudců JUDr. Veroniky Burianové a Mgr. Lukáše Pišvejce ve věci

žalobce: **V. K.,**
bytem K.
zastoupený advokátkou JUDr. Juditou Jakubčíkovou,
sídlem Krameriova 139, 339 01 Klatovy

proti
žalovanému: **Krajský úřad Plzeňského kraje**
sídlem Škroupova 18, 306 13 Plzeň

za účasti osoby
zúčastněné na řízení: **CETIN, a. s., IČ 04084063**
sídlem Českomoravská 2510/19, 190 00 Praha 9

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 28. 5. 2019, č. j. PK-RR/1650/19,

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Osoba zúčastněná na řízení nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

I.

Napadené rozhodnutí

1. Žalobce se podanou žalobou domáhal zrušení shora uvedeného rozhodnutí žalovaného, jímž bylo podle § 90 odst. 5 zákona č. 500/2004 Sb., správního řádu (dále jen „*správní řád*“) zamítnuto jeho odvolání proti rozhodnutí Městského úřadu Kdyně, stavebního odboru, ze dne 14. 2. 2019, č. j. V/168/2019, kterým byla podle § 94p odst. 1 zákona č. 183/2006 Sb., o územním plánování a stavebním řádu (dále jen „*stavební zákon*“) a podle § 13a vyhlášky č. 503/2006 Sb., o podrobnější úpravě územního rozhodování, územního opatření a stavebního řádu, ve společném územním a stavebním řízení povolena stavba „*novostavba garáže se součástmi a příslušenstvím*“ na pozemku parc. č. st. x a parc. č. x a parc. č. x v k. ú. x, na základě žádosti V. F. a L. F. (dále jen „*žadatelé*“).

II.

Žaloba

2. Žalobce v podané žalobě nejprve stručně shrnul průběh správního řízení a následně uvedl, že žalovaný v napadeném rozhodnutí při popisování zjištěných skutečností popsal žalobcem uvedené skutečnosti dne 21. 1. 2019 jen velmi kuse a v omezeném rozsahu, avšak žádným způsobem se k jednotlivým skutečnostem uvedeným ve zmíněném přípise žalobce ze dne 21. 1. 2019 vůbec nevyjádřil. Žalobce pokračoval tím, že odvolací orgán ve svém rozhodnutí také uvádí i to, že žalobce namítal ve svém odvolání, že z jednání ze dne 21. 1. 2019 stavební odbor nepořídil žádný zápis. Toto podle odvolacího orgánu není na závadu, když údajně tento zápis si může sepsat stavební odbor ve Kdyni i dodatečně bez přítomnosti žalobce a jeho právní zástupkyně. K této věci je podle žalobce nutno dodat, že dne 10. 6. 2019 navštívil spolu se svojí právní zástupkyní stavební odbor ve Kdyni a žádal předložení spisu, aby viděl, co vlastně napsal zápisu stavební odbor ve Kdyni z jednání při nahlížení do spisu ze dne 21. 1. 2019. Stavební odbor ve Kdyni nebyl schopen doložit spis údajně proto, že jej neměl k dispozici, neboť ho měl ještě žalovaný. Přitom údajně žalovanému není možné volat, protože vedoucí, která věc vyřizovala a která ve věci rozhodovala, a to paní I. H., prý měla dovolenou a nebylo známo, kdy nastoupí do práce. Pokud dále odvolací orgán hovoří o tom, že jej žalobce obviňuje z toho, že stavebnímu úřadu „*diktuje*“, jak má danou věc řešit a jak o ní rozhodnout, toto není obviňování, tj. chlubení se vedoucího stavebního odboru R. Z. právě touto skutečností.
3. Podle žalobce odvolací orgán nepřezkoumal řádně, zda důvody, které žalobce uváděl a pro které nesouhlasil se stavbou zmíněné novostavby garáže, pouze konstatoval, že napadené rozhodnutí stavebního odboru ve Kdyni má prý všechny náležitosti podle § 67 a 68 správního řádu a odvolací orgán jej považuje za dostatečně odůvodněné. Pokud dále odvolací orgán ve svém rozhodnutí konstatuje, že žalobce neuvedl ve svém odvolání žádné konkrétní důvody podjatosti proti vedoucímu stavebního odboru ve Kdyni panu R. Z., pak se tedy dle žalobce jedná skutečně o alarmující skutečnost, neboť co jiného než podjatost může být to, když se vedoucí stavebního odboru chlubí tím, že se musí v podstatě o všem poradit s nadřízeným orgánem, tj. i o tom, jak má ve věci rozhodnout. Navíc, odvolací orgán vůbec nekomentoval ani nezpochybňoval toto tvrzení žalobce.
4. Žalobce nesouhlasil se stanoviskem odvolacího orgánu ohledně nedořešené drenáže v

projektové dokumentaci, když nadřízený orgán pouze konstatuje opět to, že tento problém je v projektové dokumentaci dostatečně vyřešen. Žalobce v této souvislosti namítal, že když požadoval v předložené projektové dokumentaci dne 21. 1. 2019, aby mu stavební odbor vysvětlil, resp. ukázal, jak jsou řešeny tyto drenáže, vedoucí stavebního odboru mu sdělil, že to neví. Tedy opět i v tomto směru je podstatné, že se odvolací orgán opírá o údajně správné stanovisko stavebního odboru ve Kdyni, který v prvním stupni rozhodl.

5. Pakliže stavební odbor hovoří o tom, že se neztotožňuje s tím, že z projektové dokumentace nevyplývá, o jaké příslušenství stavby se má jednat, žalobce uvedl, že by měl přesně specifikovat, o jaké příslušenství a součásti se v daném případě jedná. To, co uvádí odvolací orgán, není podle žalobce správné ani přesné. V každém případě však odvolací orgán připouští, že nelze předjímat, že navržená budova bude v budoucnu sloužit k jinému účelu než je parkování vozidel. Již jen tato skutečnost svědčí evidentně o tom, že jak stavební odbor ve Kdyni tak i odvolací orgán skutečně velmi úzce spolupracují a dokonce rozhodují a přesně vědí, že obavy, které žalobce uvedl v úvodu této žaloby, přesně směřují k tomuto uvedenému cíli, tj. aby stavba garáže byla změněna již v průběhu stavby na stavbu domu, ve kterém by žalobci chtěli bydlet a zřejmě provozovat i svoji advokátní praxi.
6. Závěrem žalobce uvedl, že byl na svých právech zkrácen tím, že stavební odbor jednal svévolně a nebral do úvahy všechny skutečnosti namítané žalobcem, které by v budoucnu zcela jistě vedly k poškození majetku žalobce - tedy poškození rodinného domu i pozemku. Žalobce byl zkrácen na svých právech i jednáním odvolacího orgánu, který vůbec nepřezkoumal všechny skutečnosti, které byly namítány, a který dle výslovného vyjádření vedoucího stavebního odboru ve věci spolurozhoduje. Kromě výše uvedeného odvolací orgán nerozhodl ohledně námitky podjatosti vedoucího stavebního úřadu ve Kdyni tak, jak měl učinit. Podle žalobce lze tedy konstatovat, že jak stavební odbor ve Kdyni tak i odvolací orgán jsou velmi úzce propojeny a zcela v rozporu se zákonem spolurozhodují tak, aby vyhověli žadatelům, aniž by braly do úvahy oprávněné námitky žalobce a aniž by se je alespoň pokusily vyřešit. Žalobce byl tedy zkrácen na svých právech přímo nezákonným zásahem správního orgánu, kterýžto zásah je zaměřen přímo proti žalobci, neboť v jeho důsledku bylo proti žalobci přímo zasaženo a tento zásah - jeho důsledky stále trvají a budou trvat i v budoucnu, pokud věc nebude stavebním odborem ve Kdyni potažmo i odvolacím orgánem řádně vyřešena.
7. Žalobce žádal, aby soud napadené rozhodnutí zrušil a věc vrátil žalovanému k dalšímu řízení.

III.

Vyjádření žalovaného k žalobě

8. Ve vyjádření k podané žalobě žalovaný uvedl, že trvá na tom, že oba správní orgány se s uplatněnými námitkami vypořádaly v souladu s právními předpisy a na základě podkladů založených ve spisovém materiálu a že jak rozhodnutí stavebního úřadu, tak rozhodnutí odvolacího orgánu je odůvodněno v souladu s § 68 odst. 3 správního řádu a je přezkoumatelné. K žalobním námitkám žalovaný uvedl, že odvodnění pozemku je vyřešeno v souladu s ustanovením § 20 odst. 5 písm. c) bod 1 vyhlášky č. 501/2006 Sb., přičemž vodoprávní úřad dal k záměru kladné závazné stanovisko. Ve výroku rozhodnutí stavebního úřadu je popsán obsah stavby a je tedy jednoznačně uvedeno, co je myšleno

součástmi a příslušenstvím novostavby objektu garáže. Žalovaný se ohradil proti tvrzení žalobce, že v prvostupňovém řízení úzce spolupracoval se stavebním úřadem a že dokonce ve věci spolurozhodoval. Toto tvrzení se nezakládá na pravdě, žalovaný do prvostupňového řízení nijak nevstupoval a rozhodování stavebního úřadu nijak neovlivňoval. O námitce žalobce o podjatosti vedoucího stavebního úřadu rozhodla tajemnice Městského úřadu Kdyně usnesením čj. S/2022/2018 ze dne 7. 9. 2018, toto usnesení bylo žalovaným potvrzeno rozhodnutím čj. PK-RR/4388/18 ze dne 7. 11. 2018, tedy před vydáním napadeného rozhodnutí. Žádné další námitky podjatosti žalobce neuplatnil, protože jím uplatňované námitky se týkaly postupu stavebního úřadu v řízení a konečného rozhodnutí ve věci.

9. Závěrem žalovaný uvedl, že napadené rozhodnutí považuje za zákonné a žádal, aby soud žalobu jako nedůvodnou zamítl, když práva na náhradu nákladů řízení se vzdal.

IV.

Replika

10. V podání ze dne 27. 1. 2020 žalobce zdůraznil, že se žalovaný nevypořádal s jeho žalobními námitkami, když neodůvodnil, proč považuje tyto námitky za neopodstatněné.

V.

Posouzení věci soudem

11. Vzhledem k tomu, že žalobce i žalovaný výslovně souhlasili s tímto postupem, rozhodl soud v souladu s § 51 odst. 1 s. ř. s. o věci samé bez jednání.
12. V souladu s § 75 odst. 1, 2 s. ř. s. vycházel soud při přezkoumání napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování správního orgánu, a napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích žalobních bodů uplatněných v žalobě.

VI.

Rozhodnutí soudu

13. Žaloba je nedůvodná.
14. Při posouzení žaloby vyšel soud z následující právní úpravy.
15. Podle § 94o stavebního zákona platí, že ve společném územním a stavebním řízení stavební úřad posuzuje, zda je stavební záměr v souladu s požadavky tohoto zákona a jeho prováděcích právních předpisů, na veřejnou dopravní nebo technickou infrastrukturu k možnosti a způsobu napojení nebo k podmínkám dotčených ochranných a bezpečnostních pásem, zvláštních právních předpisů a se závaznými stanovisky, popřípadě s rozhodnutími dotčených orgánů podle zvláštních právních předpisů nebo tohoto zákona, popřípadě s výsledkem řešení rozporů. Stavební úřad dále ověří zejména, zda je dokumentace úplná, přehledná, a zda jsou v odpovídající míře řešeny obecné požadavky na výstavbu a je zajištěn příjezd ke stavbě, včasné vybudování technického, popřípadě jiného vybavení potřebného k řádnému užívání stavby vyžadovaného zvláštním právním předpisem. Stavební úřad ověří rovněž účinky budoucího užívání stavby.
16. Ustanovení § 94p odst. 1 stavebního zákona stanoví, že stavební úřad ve společném

povolení schvaluje stavební záměr, vymezí pozemky pro jeho realizaci a stanoví podmínky pro umístění a provedení stavby, případně stanoví podmínky pro dělení nebo scelování pozemků, a pokud je to třeba také pro její užívání. V případě souboru staveb se stanoví společné, případně specifické podmínky pro umístění a povolení stavby hlavní a vedlejších staveb v souboru staveb. Podmínkami zabezpečí ochranu veřejných zájmů a stanoví zejména návaznost na jiné podmiňující stavby a zařízení, dodržení obecných požadavků na výstavbu, popřípadě technických norem. Podle potřeby stanoví, které fáze výstavby mu stavebník oznámí za účelem provedení kontrolních prohlídek stavby. Vyžaduje-li to posouzení veřejných zájmů při provádění stavby, při kontrolních prohlídkách stavby nebo při kolaudaci, může uložit zpracování dokumentace pro provádění stavby. U staveb dočasných stanoví lhůtu pro odstranění stavby. Ustanovení § 115 odst. 2 se použije obdobně. Podle odst. 2 § 94p stavebního zákona platí, že není-li stavební záměr v souladu s požadavky uvedenými v § 94o, stavební úřad žádost zamítne.

17. Podle § 94m odst. 3 stavebního zákona platí, že upustí-li stavební úřad od ústního jednání, určí lhůtu, která nesmí být kratší než 15 dnů, do kdy mohou účastníci řízení uplatnit své námitky, a zároveň je upozorní, že k později uplatněným námitkám nebude přihlédnuto.
18. Podle § 94k písm. e) ve spojení s § 94n odst. 3 stavebního zákona platí, že osoba, jejíž vlastnické právo nebo jiné věcné právo k sousedním stavbám anebo sousedním pozemkům nebo stavbám na nich může být společným povolením přímo dotčeno, jakožto účastník společného územního a stavebního řízení, může uplatňovat námitky proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů, pokud jimi může být přímo dotčeno jeho vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě. K námitkám, které nesplňují uvedené požadavky, se nepřihlíží. Účastník řízení ve svých námitkách uvede skutečnosti, které zakládají jeho postavení jako účastníka řízení, a důvody podání námitek.
19. Podle § 94n odst. 4 stavebního zákona posoudí stavební úřad námitky na základě obecných požadavků na výstavbu, závazných stanovisek, popřípadě rozhodnutí dotčených orgánů nebo technických norem, pokud taková námitka nepřesahuje rozsah jeho působnosti. O námitce občanskoprávní povahy si stavební úřad učiní úsudek a rozhodne ve věci; to neplatí v případě námitek týkajících se existence nebo rozsahu vlastnických nebo jiných věcných práv. O podmínkách pro uplatňování námitek musí být účastníci řízení poučeni v oznámení o zahájení řízení.
20. Ze správního spisu soud zjistil, že prvoinstančním rozhodnutím byl schválen stavební záměr stavby „novostavba garáže se součástmi a příslušenstvím“ na pozemku st. p. x (zastavěná plocha a nádvoří), parc. č. x (zahrada), parc. č. x (ostatní plocha) v katastrálním území x (dále jen „stavba“). Odvolání žalobce proti prvoinstančnímu rozhodnutí bylo žalovaným napadeným rozhodnutím zamítnuto a prvoinstanční rozhodnutí potvrzeno.
21. Pokud jde o průběh správního řízení, pak řízení bylo zahájeno žádostí žadatelů ze dne 5. 6. 2018. Žalobci bylo zahájení řízení oznámeno dne 29. 6. 2018 a současně byl vyrozuměn o tom, že stavba obsahuje svod dešťové vody z horní parkovací plochy do SCD-Drainu s vrchním nerezovým roštem, dešťová kanalizace že bude svedena do vsakovací jímky o objemu 6 m³, a případ že bude napojen do trativodů, na dešťovou kanalizaci budou v zemi napojena rovněž drenážní potrubí. V oznámení o zahájení řízení byl žalobce poučen, že může uplatnit své námitky do 15 dnů od doručení oznámení, že může nahlédnout do podkladů rozhodnutí, přičemž k opožděným námitkám nebude přihlíženo a stejně tak nebude přihlíženo k námitkám překračující zákonem stanovený rozsah, tj. u žalobce

jakým je přímo dotčeno jeho právo k sousednímu pozemku stavby. Žalobce ve včasných námitkách ze dne 11. 7. 2018 uvedl čtyři námitky odůvodněné umístěním pozemku žalobce parc. č. x cca 3 m pod pozemkem se stavbou: Jednak že stavební úřad nesmí povolit změnu stavby v průběhu stavby, dále že při budování vsakovací jímky a trativodu musí být přítomen zástupce žalobce, dále že stavební úřad musí vzhledem k absentujícím údajům v projektové dokumentaci přesně písemně specifikovat, kde bude v zemi napojeno drenážní potrubí na dešťovou kanalizaci a konečně že mu musí být písemně vysvětleno, proč má být drenážní potrubí napojené na dešťovou kanalizaci umístěno před jímkou a trativodem.

22. K následné výzvě stavebního úřadu žadatelé uvedli s odkazem na souhlasné stanovisko vodoprávního úřadu ze dne 28. 5. 2018, že projektová dokumentace (výkres C3-04/2018) obsahuje způsob likvidace dešťových vod dle vyhlášky č. 269/2009 Sb. s napojením do vsakovací jímky a s přepadem do trativodů ústících do podmoku na vlastním pozemku, dále že vsakovací jímka je umístěna v severní části pozemku parc. č. x cca 2 m od hranice pozemku (tj. v maximální možné vzdálenosti od parcely č. x cca 40 m), dále že dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. projektová dokumentace neřeší drenážní potrubí a jeho napojení na dešťovou kanalizaci, dále že drenážní potrubí uložené pod terénem do šterkového lože, opatřené nopovou folií, podél základové spáry kolem obvodu stavby se nebude na dešťovou kanalizaci napojovat kvůli svahovým poměrům, ale bude stejně jako přepad ze vsakovací jímky ústit pomocí trativodu do podmoku nad stávajícím objektem na parcele č. 373.
23. Stavební úřad sdělil žalobci dne 6. 8. 2018 a 15. 1. 2019, že může nahlédnout do podkladů rozhodnutí. Správní spis obsahuje záznam úřední osoby, že se dne 21. 1. 2019 dostavil žalobce se svou zmocněnkyní a seznámili se s obsahem spisu. V podání ze dne 21. 1. 2019 žalobce uvedl, že projektová dokumentace neobsahuje údaj o umístění odvodnění formou drenáže, která povede do vsakovací jímky a následně do trativodu (drenáž je opakem trativodu), dále že odtoky vody budou řešeny povrchovou kanalizací neumožňující únik vody do nepropustného podloží, dále že žalobce má obavy ze znečištění své v budoucnu vybudované studny a konečně že projektová dokumentace nespecifikuje příslušenství garáže.
24. Následně bylo vydáno prvostupňové rozhodnutí, podle jehož výroku stavba zahrnuje garáž, venkovní schodiště, zpevněné plochy a oplocení, elektrickou přípojku, trativod, vsakovací jímku na dešťové vody a kanalizační potrubí dešťové vody. Stavba bude provedena v souladu s projektovou dokumentací, vsakovací jímka dešťové vody o objemu 6 m³ bude umístěna v severní části pozemku č. 373/1, svod dešťové vody z horní parkovací plochy do ACO-Drainu s vrchním nerezovým roštem, dešťová kanalizace bude svedena do vsakovací jímky o objemu 6 m³ a přepad bude napojen do trativodu. Pokud jde o odůvodnění prvostupňového rozhodnutí v části relevantní vzhledem k žalobním námitkám, pak stavební úřad k námitkám žalobce ze dne 11. 7. 2018 uvedl (str. 6), že nelze stavebníkovi určit prováděcí firmu ani zakázat změnu stavby v průběhu stavby, když stavebník o změnu nepožádá, přičemž stavebník je povinen umožnit provedení kontrolních prohlídek. Pokud jde o sporovaný odvod dešťové vody, prvoinstanční orgán uvedl s odkazem na § 5 odst. 3 vodního zákona (str. 7), že žadatelé předložili koordinované závazné stanovisko Městského úřadu Domažlice ze dne 28. 5. 2018, čj. MeDo-32179/2018-Vac, zahrnující souhlasné závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 vodního zákona. K námitkám žalobce ze dne 21. 1. 2019 stavební úřad uvedl (str. 7), že nelze přihlížet k záměru žalobce vybudovat studnu, pokud studna ani vodoprávní oprávnění žalobce

neexistují.

25. V odvolání proti prvoinstančnímu rozhodnutí žalobce uvedl, že odvolací orgán dává prvostupňovému orgánu pokyny, jak rozhodnout, že neexistuje protokol z jednání 21. 1. 2019 opatřený podpisy přítomného žalobce a jeho zmocněnkyně, že by se při chybně provedené stavbě dešťová voda z garáže mohla ztrácet dříve, než se dostane do jímky, je nezákonné nebránit stavebníkům v budoucí žádosti o změnu stavby, že projektová dokumentace neobsahuje specifikaci příslušenství stavby.
26. Napadené rozhodnutí je vzhledem k žalobním námitkám odůvodněno následovně: Stavební úřad ve věci žalobce postupoval v souladu se zákonem a podjatost úředních osob není dána nesouhlasem účastníka řízení s jeho výsledkem. Záznam o jednání dne 21. 1. 2019 nemusel být podepsán zúčastněnými osobami. Drenáž byla v projektové dokumentaci vyřešena dostatečně a vodoprávní úřad řešení odvádění dešťových vod v závazném stanovisku odsouhlasil. Z projektové dokumentace vyplývá příslušenství stavby (venkovní schodiště, zpevněné plochy a oplocení, elektrická přípojka, trativod, vsakovací jímka na dešťové vody a kanalizační potrubí dešťové vody). Stavebník má právo požádat o změnu stavby, což by bylo předmětem jiného správního řízení, což nebrání vyhovění žádosti žadatelů. Odvolací orgán nediktuje stavebnímu úřadu, jak má rozhodnout, když v dané věci žádné metodické pomoci odvolacího orgánu stavební úřad nevyužil.
27. Ohledně výkresu C3-04/2018 projektové dokumentace (v měřítku 1:200), který byl přiložen k žádosti žadatelů, soud konstatuje, že obsahuje zcela srozumitelné a jasné údaje o tom, kde povede nové kanalizační potrubí dešťové vody (stavební objekt 13), kde bude umístěna nová vsakovací jímka dešťové vody o objemu 6 m³ (stavební objekt 14) a kde bude veden trativod (stavební objekt 15), přičemž všechny tyto objekty jsou umístěny na severní straně pozemku žadatelů a jejich nejmenší vzdálenost ke garáži žalobce na pozemku parc. č. st. x je cca 52 m a k hranici pozemku žalobce č. x cca 47 m.
28. Součástí koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Domažlice čj. MeDo-32179/2018-Vac, ze dne 28. 5. 2018, je souhlasné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona č. 254/2001 Sb., podle něhož stavba není v rozporu s právními předpisy na úseku vodního hospodářství a v souladu s § 5 odst. 3 vodního zákona je zajištěno vsakování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na střechu objektu.
29. Soud předesílá, že rozsah přezkumu žalovaného ve vztahu k prvoinstančnímu rozhodnutí na základě odvolání podaného žalobcem je vymezen v § 89 odst. 2 správního řádu tak, že odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem. Vzhledem k § 68 odst. 3 správního řádu musí rozhodnutí odvolacího orgánu obsahovat důvody výroku rozhodnutí, podklady pro jeho vydání, úvahy, kterými se odvolací správní orgán řídil při vydání rozhodnutí, a informace o tom, jak se správní orgán vypořádal s odvolacími námitkami.
30. Soud odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu čj. 3 As 232/2017 - 105, ze dne 11. dubna 2019, podle něhož „Rozsah přezkumu prováděného správním orgánem při rozhodování

o odvolání lze dovodit z § 89 odst. 2 správního řádu, podle něhož „odvolací správní orgán přezkoumává soulad napadeného rozhodnutí a řízení, které vydání rozhodnutí předcházelo, s právními předpisy. Správnost napadeného rozhodnutí přezkoumává jen v rozsahu námitek uvedených v odvolání, jinak jen tehdy, vyžaduje-li to veřejný zájem. K vadám řízení, o nichž nelze mít důvodně za to, že mohly mít vliv na soulad napadeného rozhodnutí s právními předpisy, popřípadě na jeho správnost, se nepřihlíží; tímto ustanovením není dotčeno právo na náhradu škody způsobené nesprávným úředním postupem.“ Z odůvodnění rozhodnutí o odvolání tak musí být patrný především dosavadní průběh a výsledek správního řízení v míře potřebné pro zasazení rozhodnutí o věci do patřičného skutkového a právního kontextu. Dále musí být zřejmé, jak naložil správní orgán s námitkami účastníka řízení obsaženými v podaném odvolání, proč považuje argumentaci za lichou, mylnou nebo vyvrácenou, podle které právní normy rozhodl, případně zda shledal jiné vady řízení, k nimž byl povinen přihlídnout z úřední povinnosti (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45).“

31. Dále podle zcela ustálené judikatury správních soudů platí, že námitky v odvolacím řízení jsou omezeny ve vztahu k zásadě koncentrace řízení tak, že v odvolání nelze úspěšně vznášet námitky nové, v prvostupňovém řízení řádně neuplatněné, leda by se jednalo o důsledek znemožnění řádného vznesení námitek postupem stavebního úřadu (viz např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 3. 10. 2013, č. j. 3 As 24/2013 – 35, nebo ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007 – 83). Současně platí, že „Podle ustálené judikatury je rozsah žalobních námitek ve stavebních věcech úzce spjat s námitkami, které bylo možné uplatnit ve správním řízení (srov. např. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 14. 6. 2012, č. j. 9 As 10/2012 – 22, ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 – 565, či ze dne 11. 7. 2007, č. j. 2 As 10/2007 - 83). Platí zde zásada koncentrace zakotvená v § 114 odst. 2 stavebního zákona (srov. např. rozsudky ze dne 8. 9. 2011, č. j. 1 As 83/2011 - 565, ze dne 15. 12. 2011, č. j. 1 As 133/2011 – 127, či ze dne 25. 7. 2016, č. j. 4 As 63/2016 – 39) (...).“ (viz usnesení Nejvyššího správního soudu č. 2 As 187/2017 – 149, ze dne 19. dubna 2018).
32. Ve vztahu k odvolacímu přezkumu rozhodnutí ve společném územním a stavebním řízení podle § 94j a násl. stavebního zákona pak platí, jak vyplývá z výše citovaných ustanovení stavebního zákona a judikatury správních soudů, že žalovaný jakožto odvolací orgán byl povinen ve svém rozhodnutí vypořádávat jen takové odvolací námitky žalobce, které splňují všechny následující podmínky:
 - a) byly včas uplatněny jak v prvoinstančním řízení (tj. v zákonné patnáctidenní lhůtě), tak současně i v odvolání žalobce
 - b) směřovaly proti projednávanému stavebnímu záměru, dokumentaci, způsobu provádění a užívání stavebního záměru nebo požadavkům dotčených orgánů
 - c) mohlo jimi být přímo dotčeno žalobcovo vlastnické nebo jiné věcné právo k pozemku nebo stavbě.
33. Nesplňovala-li námitka byť jen jedinou z uvedených třech podmínek, nemohla taková námitka jako žalobní bod vedoucí k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí obstát, protože žalovaný nemohl pochybit, nevypořádal-li takovou námitku vůbec nebo vypořádal-li ji nesprávně. Jinými slovy, jakmile není jakákoli z uvedených podmínek splněna, žalobcem vznesená argumentace by vybočila z mezí jeho přípustných námitek ve smyslu stavebního zákona, šlo by o pouhé připomínky a jejich vadné nebo chybějící vyhodnocení nemůže mít povahu procesní vady s vlivem na zákonnost výroku

napadeného rozhodnutí.

34. Na místě je doplnit, že žalobci zákonná lhůta k uplatnění námitek uplynula dnem 16. 7. 2018 (15 dnů od doručení oznámení prvoinstančního orgánu ze dne 28. 6. 2018, čj. V/687/2018). S tímto východiskem přistoupil soud k posouzení žalobních námitek.
35. O žalobních námitkách žalobce uvažil soud následovně.
36. Žalobce v žalobě uplatnil vícero žalobních námitek odůvodňujících nezákonnost napadeného rozhodnutí, přičemž soud je níže vypořádá chronologicky tak, v jakém pořadí je žalobce uvedl v žalobě (od posledního odstavce str. 3 do strany 5 žaloby).
37. Žalobce žalovanému nejprve vytknul, že žalovaný neuvedl do svého rozhodnutí všechny skutečnosti uvedené žalobcem v jeho dopisu ze dne 21. 1. 2019 a že se k těmto skutečnostem žalovaný v napadeném rozhodnutí nevyjádřil.
38. Této námitce nelze přisvědčit, protože odvolací orgán nebyl povinen do svého rozhodnutí opsat všechny skutečnosti uvedené v podání žalobce ze dne 21. 1. 2019, taková povinnost mu ze zákona nevyplývá a nemůže tedy jít o vadu napadeného rozhodnutí způsobující nezákonnost napadeného rozhodnutí. Stejně tak nebyl žalovaný povinen k těmto skutečnostem se v napadeném rozhodnutí vyjadřovat. S odkazem na bod 29 a 30 odůvodnění tohoto rozsudku soud opakuje, že žalovaný byl povinen přezkoumávat soulad napadeného rozhodnutí a předcházejícího řízení s právními předpisy, avšak správnost napadeného rozhodnutí přezkoumával jen v rozsahu odvolacích námitek. Odrazem této přezkumné činnosti žalovaného bylo odůvodnění napadeného rozhodnutí, z něhož mělo být patrné, proč žalovaný rozhodl tak, jak rozhodl, z čeho (skutkově i právně) přitom vycházel a jak posoudil odvolací námítka. Proto žalovaný nebyl povinen do odůvodnění svého rozhodnutí přepisovat dopis žalobce ze dne 21. 1. 2019, ani se k němu vyjadřovat, pokud tyto skutečnosti žalobce neučinil součástí svých odvolacích námitek.
39. Další námitkou žalobce bylo, že žalovaný nesprávně vypořádal odvolací námítka, že z jednání dne 21. 1. 2019 nebyl pořízen zápis, když z dikce žaloby soud dovozuje, že žalobce vytýká prvostupňovému orgánu, že zápis nebyl zpracován při jednání za přítomnosti zúčastněných, ale dodatečně jen prvoinstančním orgánem.
40. Jako odvolací námítka žalobce však uplatnil to, že pracovníky stavebního úřadu nebyl vytvořen zápis o nahlížení do spisu dne 21. 1. 2019. Tuto námítka v napadeném rozhodnutí vypořádal žalovaný tak, že prvostupňový orgán vypracoval záznam do spisu, kde byl průběh jednání popsán, jenž nemusí být podepsán zúčastněnými osobami. Jinými slovy, námitka žalobce byla obsahem správního spisu vyvrácena (namítaná absence zápisu o jednání se ukázala jako nepravdivá) a žalovaným řádně vypořádána.
41. Podle § 17 odst. 1 správního řádu platí, že správní spis tvoří zejména podání, protokoly, záznamy, písemná vyhotovení rozhodnutí a další písemnosti, které se vztahují k dané věci. Ustanovení § 18 odst. 1 správního řádu stanoví, že protokol se sepisuje jen o ústním jednání ve smyslu § 49, o ústním podání, výsledku svědka, výsledku znalce, provedení důkazu listinou a ohledání, pokud jsou prováděny mimo ústní jednání, jakož i o jiných úkonech souvisejících s řízením v dané věci, při nichž dochází ke styku s účastníky řízení. Podle § 18 odst. 3 správního řádu podepisuje protokol úřední osoba a dále všechny osoby, které se jednání nebo provedení úkonu zúčastnily. Odepření podpisu, důvody odepření a námítka proti obsahu protokolu se v protokolu zaznamenávají. Podle § 18 odst. 4 správního řádu mohou osoby, jichž se obsah protokolu přímo dotýká, bezprostředně po seznámení s protokolem podat stížnost podle § 175 správního řádu proti jeho obsahu.

42. Popsanou právní úpravu soud vyložil tak, že účelem protokolu je především zaznamenat průběh ústního jednání nebo provádění důkazu. Protokol mají správní orgány však vyhotovovat i v případě, že nejde o ústní jednání ani dokazování, pokud jde podle § 18 odst. 1 správního řádu o „jiný úkon související s řízením v dané věci, při němž dochází ke styku s účastníky řízení“. V každém případě musí být v protokolu zaznamenány skutečnosti podstatné pro řízení, není zapotřebí uvádět skutečnosti pro věc bezvýznamné nebo běžnou konverzaci.
43. Soud předesílá, že nebylo sporu o tom, že dne 21. 1. 2019 neproběhlo ani ústní jednání, ani nebylo prováděno dokazování. Současně však je zřejmé, že se daného dne k prvostupňovému orgánu dostavil žalobce a jeho zástupkyně, že s úřední osobou jednali ve věci, což vyústilo v nahlédnutí do správního spisu. Nepochybně (a vyplývá to i z porízeného záznamu) tedy došlo ke styku úřední osoby na půdě správního orgánu s účastníky řízení, který s řízením souvisel (úkon nahlédnutí do spisu). Soud tedy přisvědčuje žalobci, že o tomto úkonu porízen protokol býti měl. Zároveň je však nutno uvést, že žalobce se se záznamem o jednání seznámil a ani v průběhu prvoinstančního řízení, ani v odvolání nikterak nenamítal, že by záznam neodpovídal skutečnosti, naopak odvoláním brojil proti tomu, že úřední osoba zápis z jednání nevytvořila (nikoli, že nebyl zpracován protokol, jenž by mu byl předložen k podpisu). Takto formulovanou odvolací námitku však žalovaný řádně a správně vypořádal.
44. Dále je nutno zdůraznit, že i kdyby protokol zpracován nebyl, ač vytvořen měl být, nemůže jít o důvod pro zrušení rozhodnutí žalovaného, protože nejde o takovou procesní vadu, která mohla mít vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, pokud o to, k čemuž před správním orgánem došlo dne 21. 1. 2019, správní orgány své rozhodnutí neopřely a žalobce se s odkazem na skutečný průběh úkonu dne 21. 1. 2019 ničeho relevantního ve vztahu k zákonnosti rozhodnutí nedomáhal. Ostatně žalobce ani v žalobě ani v odvolání netvrdil, že by nevytvoření protokolu na zákonnost rozhodnutí vliv mít mohlo a konkrétně jak. Byť tedy mohla neexistence protokolu být považována za procesní vadu, tato vada nemohla mít zcela určitě vliv na zákonnost správních rozhodnutí. Jinými slovy, rozdíl mezi tím, kdy protokol nebyl vyhotoven a byl by vyhotoven, na zákonnost napadeného rozhodnutí vliv mít nemůže. Žalobní námitka je proto nedůvodná.
45. Dále žalobce namítal, že žalovaný nevypořádal důvody, pro něž žalobce s prvoinstančním rozhodnutím nesouhlasil (aniž žalobce v žalobě uvedl, o jaké konkrétní důvody šlo). Ani této námitce nelze ani přisvědčit, protože, jak je výše vyloženo (body 29 a 30 odůvodnění tohoto rozsudku), odvolací orgán nebyl povinen vypořádat všechny námitky žalobce vznesené v průběhu prvoinstančního řízení, ale pouze a jedině ty, které žalobce vtělil do svého odvolání, s dodatkem, že na zákonnost napadeného rozhodnutí mohlo mít vliv jen nesprávné posouzení námitek splňujících všechny tři podmínky uvedené v bodě 32 odůvodnění tohoto rozsudku. Konkrétněji tuto námitku nemůže soud vypořádat, protože žalobce neuvedl, jaké jeho konkrétní námitky nebyly vypořádány.
46. Žalobce dále namítl, že žalovaný nevypořádal důvody podjatosti úřední osoby tvrzené žalobcem v odvolání spočívající v tom, že vedoucí stavebního odboru se o věci radí s žalovaným, a nerozhodl o námitce podjatosti žalobce.
47. Tuto námitku vypořádal žalovaný v napadeném rozhodnutí tak, že v postupu vedoucího stavebního úřadu neshledal pochybení, o nepodjatosti bylo ve správním řízení pravomocně rozhodnuto a žalobcův nesouhlas s meritorním rozhodnutím není důvodem pro vznik pochybností o podjatosti. Soud toto vypořádání odvolací námitky žalobce aprobuje a

odkazuje na něj (odstavec na str. 4 a 5 napadeného rozhodnutí).

48. V posuzované věci podal žalobce námitky podjatosti ze dne 8. 8. 2018, a to proti R. Z., A. P. a S. S. Námitky byly pravomocně zamítnuty jednak usnesením tajemnice Městského úřadu Kdyně čj. S/2022/2018 ze dne 7. 9. 2018 ve spojení s rozhodnutím žalovaného čj. PK-RR/4388/18 ze dne 7. 11. 2018 a jednak usnesením vedoucího stavebního odboru prvoinstančního orgánu ze dne 17. 12. 2018, čj. V/1510/2018. Soud se ztotožňuje se žalovaným, že právně zastoupený žalobce, který v podání ze dne 8. 8. 2018 formuloval následně pravomocně zamítnuté námitky podjatosti, žádnou námitku podjatosti v odvolání nevzněl, proto řízení nevykazuje vadu vedoucí k nezákonnosti rozhodnutí, pokud žalovaný v napadeném rozhodnutí tuto otázku neposuzoval. Žalobce v odvolání ostatně nespornuje rozhodnutí o své námitce podjatosti vůči třem úředním osobám.
49. Soud dodává, že i kdyby mohlo být odvolání žalobce ze dne 26. 2. 2019 posouzeno jako podání obsahující námitku podjatosti, pak nepochybně šlo o námitku opožděnou, protože k osobě vedoucího stavebního odboru prvoinstančního orgánu jsou vztahovány jen údaje o jeho jednání dne 21. 1. 2019. Podle § 14 odst. 3 správního řádu platí, že účastník řízení může namítat podjatost úřední osoby, jakmile se o ní dozví - k námitce se nepřihlídně, pokud účastník řízení o důvodu vyloučení prokazatelně věděl, ale bez zbytečného odkladu námitku neuplatnil. Podle ustálené judikatury Nejvyššího správního soudu posouzení splnění podmínky bezodkladnosti námitky podjatosti *„záleží na okolnostech konkrétního případu a nelze pevně stanovit dobu, po jejímž uplynutí bude námitka podjatosti automaticky považována za opožděnou. Obvykle se za včasnou považuje námitka uplatněná řádově v průběhu několika dnů (srov. k tomu inspirativně § 8 odst. 5 s. ř. s.). (...) Není-li námitka podjatosti podána bez zbytečného odkladu poté, co se účastník řízení o důvodech podjatosti dozvěděl, nepřiblíží se k ní (§ 14 odst. 2 správního řádu).“* (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 6. 9. 2017, č. j. 10 As 68/2017 - 32). Jelikož se o případných důvodech podjatosti dozvěděl žalobce dne 21. 1. 2019, byla by námitka podjatosti podaná po více než měsíci v odvolání ze dne 26. 2. 2019 jednoznačně opožděná a žalovaný k ní tak jako tak nemusel přihlížet. Soud shrnuje, že žalobní námitka týkající podjatosti vedoucího stavebního odboru prvoinstančního orgánu nemohla založit pochybnosti o zákonnosti napadeného rozhodnutí.
50. Další námitkou žalobce bylo, že žalovaný správně nevypořádal odvolací námitku žalobce týkající se nedořešené drenáže a že mu nebyl zodpovězen úřední osobou dne 21. 1. 2019 dotaz ohledně drenáží.
51. Žalobci lze přisvědčit, že žalovaný se v odůvodnění napadeného rozhodnutí nevyjádřil k námitce žalobce v odvolání, že mu nebyla úřední osobou drenáž vysvětlena. V tomto směru opravdu vykazuje napadené rozhodnutí vadu, nicméně, jak je výše opakovaně vyloženo, nemůže to vést ke zrušení napadeného rozhodnutí, protože tato vada nemá vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí. Tím, že žalobci nebylo poskytnuto úřední osobou požadované vysvětlení (i byla-li by prokázána skutková verze jednání dne 21. 1. 2019 popsána žalobcem), nemohlo dojít k takovému zásahu do procesních práv žalobce, který by byl s to způsobit nezákonnost napadeného rozhodnutí.
52. Pokud jde o drenáž, soud odkazuje na předchozí pasáže odůvodnění tohoto rozsudku (body 27a 28), z nichž je patrné, že projektová dokumentace přiložená k žádosti žadatelů (výkres C3-04/2018) obsahuje řádné údaje o umístění stavebních objektů řešících odvod dešťových vod (nové kanalizační potrubí dešťové vody, nová vsakovací jímka dešťové vody a trativod). Všechny tyto stavební objekty jsou umístěny na straně pozemku žadatelů,

kteřá je nejvzdálenější od pozemku žalobce, ve vzdálenosti více než 40 m. Soud opakuje ve shodě se žalovaným, že součástí koordinovaného závazného stanoviska Městského úřadu Domažlice čj. MeDo-32179/2018-Vac, ze dne 28. 5. 2018, je souhlasné stanovisko vodoprávního úřadu dle § 104 odst. 9 vodního zákona č. 254/2001 Sb., podle něhož stavba není v rozporu s právními předpisy na úseku vodního hospodářství a v souladu s § 5 odst. 3 vodního zákona je zajištěno vsakování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na střechu objektu.

53. Ve včasných námitkách ze dne 11. 7. 2018 žalobce k drenáži namítl, že stavební úřad musí vzhledem k absentujícím údajům v projektové dokumentaci přesně písemně specifikovat, kde bude v zemi napojeno drenážní potrubí na dešťovou kanalizaci a konečně že mu musí být písemně vysvětleno, proč má být drenážní potrubí napojené na dešťovou kanalizaci umístěno před jímkou a trativodem. Tyto námitky žalobce odůvodnil tím, že jeho pozemek sousedící s pozemkem, kde má být umístěna stavba, je o cca 3 m níže než plánovaná vsakovací jímka a drenážní potrubí. V odvolání žalobce uvedl, že *„projekt drenáž vůbec neřeší. Přitom drenáž je opak trativodu, což znamená, že by se jeho funkce svádět vodu v daném případě mohla při chybně provedené stavbě obrátit a z garážových stání sváděná voda by se v něm naopak mohla ztrácet dříve než se dostane do jímky“*.
54. Soud shrnuje, že žalobce v námitkách brojil proti absentujícím údajům v projektové dokumentaci ohledně řešení odtoku dešťové vody s odůvodněním, že jeho pozemek je o 3 m níže než stavba. Tato námitka splňuje podmínku, že směřuje proti dokumentaci (neúplnost dokumentace) a z jejího obsahu je zřejmé, že tvrzená neúplnost projektové dokumentace by se mohla dotknout, pokud jde o odtok dešťové vody, pozemku žalobce. Nicméně v odvolání již žalobce, aniž brojil proti vypořádání této své námitky prvostupňovým orgánem, svůj nesouhlas s projektem vymezil tak, že se obává negativních následků „chybně provedené stavby“. Lze tedy konstatovat, že v námitkách namítal žalobce neúplnou dokumentaci (ale touto skutečností své odvolání neodůvodnil), avšak v odvolání brojil proti úniku dešťové vody předtím, než se dostane do jímky z důvodu chybně provedené stavby. Žalobní námitka žalobce se týkala výlučně toho (viz první věta posledního odstavce str. 4 žaloby), že není správné posouzení žalovaného v napadeném rozhodnutí, že drenáž byla dostatečně vyřešena v projektové dokumentaci. Jinými slovy, předmětem žalobní námitky žalobce učinil pouze to, zda byla drenáž dostatečně vyřešena v projektové dokumentaci, což sice namítl i ve správním řízení, ale současně s tím, že negativní zásah do jeho vlastnického práva k sousednímu pozemku byl podmíněn chybným provedením stavby.
55. Z rozsudku Nejvyššího správního soudu čj. 1 As 319/2019 - 20 ze dne 1. 11. 2019 vyplývá, že nevznese-li účastník řízení konkrétní a věcné námitky proti vypořádání jeho námitek vznesených v řízení před stavebním úřadem, pak k nezákonnosti rozhodnutí odvolacího orgánu nemůže vést skutečnost, že se odvolací orgán námitkám vzneseným před stavebním úřadem ve svém rozhodnutí nevěnuje (viz odůvodnění citovaného rozsudku: *„Na tato tvrzení žalobkyně již dostatečně reagoval stavební úřad, jak bylo uvedeno výše. Proti závěrům stavebního úřadu žalobkyně v odvolání žádné konkrétní a věcné námitky nevznese. V podstatě doslovně zopakovala část námitek vznesených v územním řízení a dodala, že na nich trvá. Územní řízení v obou stupních tvoří jeden celek a pro absenci konkrétních odvolacích důvodů proti posouzení těchto námitek stavebním úřadem tak napadené rozhodnutí požadavkům na jeho přezkoumatelnost vyhovuje.“*).
56. Prvostupňovým rozhodnutím bylo rozhodnuto o schválení stavby definované, pokud jde

o odvod dešťové vody tak, že půjde o kanalizační potrubí (ACO-Drain s vrchním nerezovým roštem), jímž bude dešťová voda svedena do vsakovací jímky na dešťové vody o objemu 6 m³ umístěné v severní části pozemku č. x, do níž bude dešťová kanalizace svedena, přičemž přepad jímky bude napojen do trativodu tak, jak jsou popsány v projektové dokumentaci. Námitky žalobce k drenáži byly správními orgány v jejich rozhodnutích vyřešeny odkazem na § 5 odst. 3 vodního zákona a citované souhlasné závazné stanovisko podle § 104 odst. 9 vodního zákona.

57. Vypořádání námítka žalobce žalovaným a prvostupňovým orgánem v jejich rozhodnutích soud aprobuje, a to s ohledem na to, jak obecně byla žalobcem jeho námitka a odvolání formulovány (viz bod 54 tohoto rozsudku). Především je nutno zdůraznit, že žalobce své odvolání nesměřoval proti obsahu popsaného závazného stanoviska. Podle § 5 odst. 3 vodního zákona platí, že při provádění staveb jsou stavebníci povinni podle charakteru a účelu užívání těchto staveb je zajistit vsakování nebo zadržování a odvádění povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na tyto stavby v souladu se stavebním zákonem, přičemž bez splnění těchto podmínek nesmí být povolena stavba. Podle § 104 odst. 9 vodního zákona lze při postupu podle stavebního zákona při umísťování a povolování staveb lze vydat rozhodnutí jen na základě závazného stanoviska vodoprávního úřadu, pokud mohou být dotčeny zájmy podle tohoto zákona. Podle § 4 odst. 2 stavebního zákona postupují stavební úřady ve vzájemné součinnosti s dotčenými orgány chránícími veřejné zájmy podle zvláštních právních předpisů. Dotčené orgány vydávají pro vydání rozhodnutí podle stavebního zákona závazná stanoviska. Stavební úřad rozhodl na základě výše uvedeného kladného závazného stanoviska. Otázka řešení dešťových vod tedy byla posouzena příslušným správním orgánem, který neshledal důvody bránící vyhovění stavebnímu záměru (*„je zajištěno vsakování povrchových vod vzniklých dopadem atmosférických srážek na střechu objektu“*). Pokud žalobce s tímto posouzením nesouhlasil, nic mu nebránilo, aby na podporu svých tvrzení nechal zpracovat např. znalecký posudek a ten poté předložil správním orgánům, což však neučinil. Správním orgánům nelze za této situace vytýkat, že nerespektovaly zásadu materiální pravdy, neboť vycházely se závazného stanoviska příslušného orgánu, přičemž žalobce své tvrzení o možných imisích nedoložil, ani neprokázal. Výše popsané závazné stanovisko, jímž byly správní orgány ve věci žádosti žadatelů vázány, se ke stavbě žalobců vyjádřilo souhlasně. Projektová dokumentace včetně prvoinstančního rozhodnutí otázku řešení odtoku dešťové vody řešily srozumitelně a úplně (viz předchozí bod). Soud dodává, že do vlastnického práva žalobce mohlo být způsobem relevantním pro posuzované správní řízení zasazeno toliko na základě stavby, která byla předmětem žádosti žadatelů, a jedině v takovém případě by mohl být žalobce (kromě splnění dalších podmínek) procesně úspěšný v řízení před správními soudy. Pokud však žalobce svou odvolací námitku formuloval tak, že se negativní vliv stavby na jeho vlastnickém právu může projevit jedině v případě chybně provedené stavby, pak k této námitce nemusel žalovaný přihlížet a nemohl tudíž při jejím vypořádání s vlivem na zákonnost rozhodnutí pochybit, protože taková námitka dle bodu 32 odůvodnění tohoto rozsudku nesměřuje proti projednávané stavbě ani nebrojí proti vypořádání námítky vznesené žalobcem v prvostupňovém řízení prvoinstančním rozhodnutím (žalobce neuvedl ve svém odvolání, jakou jeho konkrétní námitku stavební úřad nevypořádal vůbec nebo ji vypořádal vadně a proč). Pokud by došlo teoreticky k tomu, že by stavba byla provedena v rozporu s projektovou dokumentací (slovy žalobce „chybně“) a došlo by k nezákonným imisím dešťových vod na pozemek žalobce, není dotčeno právo žalobce domáhat se ochrany v občanskoprávním řízení. V projednávané věci rozhodnutí, proti němuž žalobce

brojí žalobou, nemohlo být zdrojem jím popsaného protiprávního zásahu do jeho vlastnického práva (nesprávné faktické provedení stavby), neboť v posuzovaném řízení se řeší normativní stav (jaký stavební záměr byl schválen). Obiter dictum soud dodává, že vzhledem ke značné vzdálenosti jímky a trativodu od pozemku žalobce v průběhu správního řízení nevznikla důvodná pochybnost, že by žalobce mohl být dešťovou vodou ze stavby obtěžován. Pokud by býval žalobce byl jiného názoru, musel by toto řádně v námitkách i odvolání tvrdit a prokázat, neboť objektivní nebezpečí imisí z obsahu spisu vyplývat nemohlo.

58. Dále žalobce namítal, že správní orgány nevysvětlily a nespecifikovaly konkrétně příslušenství stavby ani konkrétně nevysvětlily a nespecifikovaly součást stavby, a to ani při jednání dne 21. 1. 2019.
59. Soud konstatuje, že tuto námitku žalobce ve svých včasných námitkách ze dne 11. 7. 2018 neuplatnil, a uplatnil ji poprvé až ve svém odvolání. Dále soud konstatuje, že podle výroku prvoinstančního rozhodnutí stavba zahrnuje garáž, venkovní schodiště, zpevněné plochy a oplocení, elektrickou přípojku, trativod, vsakovací jímku na dešťové vody a kanalizační potrubí dešťové vody. Tento popis stavby a jejího příslušenství odpovídá specifikaci stavby obsažené v bodech B.2.1a) a B.2.2.a) souhrnné technické zprávy a výkresům, jež jsou součástí projektové dokumentace. K popsané námitce žalovaný v napadeném rozhodnutí uvedl, že příslušenství stavby je uvedeno v projektové dokumentaci a prvoinstančním rozhodnutí (venkovní schodiště, zpevněné plochy a oplocení, elektrická přípojka, trativod, vsakovací jímka na dešťovou vodu, kanalizační potrubí dešťové vody).
60. Žalobní námitka není důvodná. Především je nutno zdůraznit, že žalovaný nebyl povinen vypořádávat věcně odvolací námitky, které žalobce neučinil součástí svých námitek ze dne 11. 7. 2018. Z projektové dokumentace i výroku prvoinstančního rozhodnutí rozsah příslušenství stavby jasně vyplývá (součástí stavby odvoláním žalobce nespороval). Žalovaný tedy odvolací námitku žalobce řádně vypořádal.
61. Žalobce dále namítl, že správní orgány obou stupňů směřují k tomu, aby stavba garáže byla změněna již v průběhu stavby na stavbu domu, ve kterém by žadatelé chtěli bydlet a zřejmě provozovat i svoji advokátní praxi, což se jim dříve nepovedlo.
62. Soud uvádí, že tuto námitku žalobce ve svých včasných námitkách ze dne 11. 7. 2018 neuplatnil, a uplatnil ji poprvé až ve svém odvolání. Žalovaný v napadeném rozhodnutí vyjevil, že nelze předjímat, že v budoucnu bude stavba užívána k jinému účelu a toto nemůže být důvodem pro zamítnutí žádosti, přičemž změna stavby by byla předmětem jiného řízení.
63. Tato žalobní námitka je nedůvodná, protože takovou námitku (bez ohledu na její věcnou nepřipustnost vyplývající z toho, že žalobce neuvedl, zda a proč by povolovaný /nikoli v budoucnu hypotetický/ stavební záměr měl přímo poškodit práva žalobce) žalobce včas ve svých námitkách ze dne 11. 7. 2018 neuplatnil, proto se jí prvoinstanční orgán nezabýval a žalovaný nepomohl pochybit v tom, když ji vypořádal tak, jak je výše uvedeno. Obiter dictum soud uvádí, že i kdyby námitku žalobce však uplatnil, pak by její vypořádání žalovaným nezpůsobilo nezákonnost napadeného rozhodnutí, protože stanovisko žalovaného, že rozhodování o případné žádosti o změnu stavby není předmětem posuzovaného řízení a na rozhodnutí v posuzované věci nemůže mít vliv, je správné.
64. Žalobce v posledním okruhu žalobních námitek namítl, že prvoinstanční orgán jednal

svévolně, spolurozhodoval s žalovaným a nevzal do úvahy skutečnosti namítané žalobcem, které by v budoucnu zcela jistě vedly k poškození rodinného domu i pozemku žalobce.

65. Ani tyto námitky nejsou důvodné. Především jde o námitky formulované natolik obecně, že nejsou způsobilé vést k závěru o nezákonnosti napadeného rozhodnutí. Soud dodává, že nebylo namítáno konkrétní závadné jednání ani prokázáno žádné spolurozhodování správních orgánů obou stupňů, tudíž napadené rozhodnutí v tomto směru nevykazuje žádnou nezákonnost.
66. Žalobu tedy soud shledal nedůvodnou, proto ji podle § 78 odst. 7 s. ř. s. zamítl.

VII.

Náklady řízení

67. Náhradu nákladů řízení soud žádnému z účastníků podle § 60 odst. 1 s. ř. s. nepřiznal, protože žalobce ve věci úspěch neměl a žalovaný se práva na náhradu nákladů řízení výslovně vzdal.
68. O náhradě nákladů řízení osoby zúčastněné na řízení bylo rozhodnuto dle § 60 odst. 5 s. ř. s., kdy osoba zúčastněná na řízení nemá na náhradu nákladů řízení právo, protože jí soud neuložil žádnou povinnost a zároveň neshledal důvody zvláštního zřetele hodné, které by přiznání náhrady nákladů řízení odůvodňovaly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost. Kasační stížnost musí být podána do dvou týdnů po doručení rozsudku. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu; lhůta je zachována, byla-li kasační stížnost podána u Krajského soudu v Plzni.

Plzeň 20. února 2020

Mgr. Alexandr Krysl v.r.
předseda senátu